

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010583
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918010583.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci odsúdeného O. Y. pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 20. júna 2019, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4Nt 15/2018 zo dňa 17.01.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. Y. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 4Nt 15/2018 zo dňa 17.01.2019 predseda senátu Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. Y., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania v trestných veciach Okresného súdu Rimavská Sobota vedených pod sp. zn. 3T/156/2016 a 2T/131/2016 z dôvodu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí súdu zo dňa 17.01.2019 sťažnosť, ktorú aj písomne zdôvodnil. Podstatným obsahom sťažnostných námietok bolo, že okresný súd nevykonal vo veci žiadne dokazovanie, nevyočul navrhnutých svedkov a tým nekonal v záujme zistiť pravdu. Tvrdil, že skutok nespáchal, pretože sa „tu“ nenachádzal, o čom vie poskytnúť dôkaz. Preto navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného O. Y. nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného považuje za potrebné na úvod uviesť, že obnova konania je taký mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku alebo právoplatného trestného rozkazu, a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani zákonnosť, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Skutočnosťou predtým neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci stav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o

povolení obnovy treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v zhode s právnym názorom prvostupňového súdu konštatuje, že odsúdený O. Y. neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu v pôvodných konaniach známe, a ktoré by mohli mať samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi vplyv na iné rozhodnutie o vine a treste pre odsúdeného. Prvostupňový súd v posudzovanom prípade postupoval dôsledne a vykonaným dokazovaním si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti odsúdeného, ktorou sa domáhal obnovy konania. Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu vecí a zákonu. Po splnení prieskumnej právomoci krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s predĺženým spisovým materiálom vrátane pripojených spisov Okresného súdu Rimavská Sobota krajský súd zistil, že odsúdený žiada povoliť obnovu v konaní tohto súdu pod sp. zn. 2T/131/2016, v ktorom bol rozsudkom zo dňa 13.12.2016 právoplatne uznaný za vinného pod bodom 1/ obžaloby zo zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a bod bodom 2/ z pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Povolíť obnovu konania žiadal aj v konaní sp. zn. 3T/156/2016, v ktorom bol trestným rozkazom zo dňa 11.10.2016 právoplatne uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený v návrhu zo dňa 15.10.2018 neuviedol žiadne nové skutočnosti, resp. dôkazy na preukázane zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania vo vyššie označených súdnych konaniach. Na verejnom zasadnutí súdu dňa 17.01.2019 predložil čestné vyhlásenie týkajúce sa skutku právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., ktorý nespáchal, i keď učinil vyhlásenie o vine, domnievajúc sa, že mu bude uložený nižší trest. Žiadal vypočuť policajta vykonávajúceho služobný zákrok, ktorého meno nevedel označiť, svedka, ktorý sa má volať „U.“ ako aj svedkov „U. M.“ a O. M..

Krajský súd plne stotožnil s právnou argumentáciou prvostupňového súdu o tom, že skutočnosti uvedené odsúdeným neboli spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než právoplatné rozhodnutia vo vyššie označených súdnych konaniach. Námietky odsúdeného smerovali len ku skutku pod bodom 1/ obžaloby, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/131/2016. Vo vzťahu k tvrdeniu odsúdeného, že tento trestný čin nespáchal, krajský súd poukazuje na to, že odsúdený sa ku skutku priznal, pričom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že skutok spáchal takým spôsobom, ako je uvedené v obžalobe aj spolu s ostatnými spoluobžalovanými, svoje konanie ľutuje a prejavil ochotu nahradiť škodu. Bol súdom riadne poučený, že súdom prijaté vyhlásenie je neodvolateľné a má účinky podľa § 257 ods. 5 Tr. por. Vzhľadom na uvedené súd dokazovanie vo vzťahu k vine O. Y. nevykonal. Následné tvrdenia odsúdeného, že tento trestný čin nespáchal, považuje sťažnostný súd za účelové a predovšetkým nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Krajský súd zdôrazňuje, že pri prijatí vyhlásenia v pôvodnom konaní súd vzal do úvahy výpovede spoluobžalovaných U. Y., v tom čase mladistvého Y. Y., L. V., ďalej U. Y., K. M., svedkov E. V. a O. E., kedy aj v kontexte ďalších vykonaných dôkazov, predovšetkým fotodokumentácie z miesta činu a znaleckého posúdenia

získaných daktyloskopických a pachových stôp bolo prvostupňovým súdom prijaté aj vyhlásenie obžalovaného O. Y.. Je potrebné poukázať na to, že všetci obžalovaní sa ku skutku priznali, pričom ostatní spoluobžalovaní konanie O. Y. opísali zhodne a ich výpovede vrátane výpovede svedka E. V. ho zo spáchania uvedeného trestného činu usvedčujú. V neposlednom rade krajský súd poukazuje na evidenciu priestupkov a taktiež aj odpis z Registra trestov SR, kde v kontexte všetkých týchto dôkazov vyhlásenie obžalovaného malo oporu vo vykonaných dôkazoch a toto vyhlásenie prvostupňový súd v pôvodnom konaní aj prijal.

Krajský súd osobitne zdôrazňuje, že odsúdený v konaní o povolení obnovy konania ničím bližšie nešpecifikoval, aký dôkaz výpovede ním navrhovaných svedkov mali priniesť. Navyše, o viacerých z nich nevedel poskytnúť ani osobné údaje ako meno a priezvisko. Keďže odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi privodiť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu výroku o treste odsúdeným namietaného právoplatného odsudzujúceho rozsudku, prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol pre absenciu zákonných podmienok podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.